

DYREKTYWA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/69**z dnia 16 stycznia 2019 r.****ustanawiająca specyfikacje techniczne dotyczące broni alarmowej i sygnałowej zgodnie z dyrektywą Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10a ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku I do dyrektywy 91/477/EWG ustanowiono, że przedmioty, które odpowiadają definicji broni palnej, nie są włączone w zakres tej definicji, jeśli są przeznaczone do alarmowania, sygnalizowania lub ratowania życia i mogą być wykorzystywane wyłącznie do zadeklarowanych celów.
- (2) Niektóre urządzenia przeznaczone do alarmowania, sygnalizowania lub ratowania życia, które są obecnie dostępne na rynku, można z łatwością przerobić na broń palną za pomocą zwykłych narzędzi. W związku z tym, aby urządzenia te mogły być uznawane za broń alarmową i sygnałową do celów dyrektywy 91/477/EWG oraz aby uniknąć kontroli, które mają zastosowanie do broni palnej na podstawie tej dyrektywy, urządzenia te powinny być skonstruowane w taki sposób, by nie mogły zostać zmienione za pomocą zwykłych narzędzi w urządzenia do miotania śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania palnego materiału miotającego lub w urządzenia, które mogą zostać przerobione na takie urządzenia do miotania.
- (3) Specyfikacja opisana w motywie 2 powinna stanowić część pakietu specyfikacji technicznych mających wspólnie na celu zapewnienie, by urządzenia nie można było przerobić tak, aby miotało śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego. W szczególności, ponieważ lufa urządzenia ma kluczowe znaczenie dla przerobienia takiego urządzenia na broń palną, lufa powinna być tak skonstruowana, by nie mogła zostać usunięta ani zmodyfikowana bez pozbawione całego urządzenia możliwości funkcjonowania. Ponadto w lufie należy umieścić niemożliwe do usunięcia przegrody, a komorę nabojową i lufę należy przesunąć, przechylić lub rozłożyć w taki sposób, aby uniemożliwić ładowanie amunicji w urządzeniu i wystrzelenie amunicji z urządzenia.
- (4) W celu zapewnienia, aby specyfikacje techniczne dotyczące broni alarmowej i sygnałowej były odpowiednie dla szerokiej gamy obecnie istniejących rodzajów broni alarmowej i sygnałowej, w specyfikacjach ustanowionych w niniejszej dyrektywie należy uwzględnić powszechnie przyjęte międzynarodowe normy i wartości w odniesieniu do nabojów i komór broni alarmowej i sygnałowej, w szczególności w tabeli VIII tabel wymiarów nabojów i komór (ang. *Tables of Dimensions of Cartridges and Chambers*, TDCC) ustanowionych przez Stałą Międzynarodową Komisję ds. Znakowania Broni Strzeleckiej (ang. *Permanent International Commission for the Proof of Small Arms*, C.I.P.).
- (5) Aby uniemożliwić łatwe przerobienie broni alarmowej i sygnałowej na broń palną, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby broń wyprodukowana w Unii lub przywieziona do Unii podlegała kontrolom w celu ustalenia ich zgodności ze specyfikacjami technicznymi określonymi w niniejszej dyrektywie. Kontrole mogą obejmować na przykład kontrolę różnych modeli lub typów urządzeń, kontrolę pojedynczych urządzeń, bądź też obydwie te rodzaje kontroli.
- (6) Państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania sobie, na wniosek, informacji o wynikach przeprowadzonych przez nie kontroli dotyczących broni alarmowej i sygnałowej. Aby ułatwić wymianę informacji, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do wyznaczenia przynajmniej jednego krajowego punktu kontaktowego, zdolnego do przekazywania informacji innym państwom członkowskim.
- (7) W celu ułatwienia przeprowadzania kontroli dotyczących broni alarmowej i sygnałowej państwa członkowskie powinny być zobowiązane do wzajemnej współpracy przy przeprowadzaniu takich kontroli.
- (8) Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla przepisów art. 3 dyrektywy 91/477/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 13.9.1991, s. 51.

- (9) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. ⁽²⁾ państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 13b ust. 1 dyrektywy 91/477/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Specyfikacja techniczna

Państwa członkowskie ustanawiają wymóg, zgodnie z którym, aby urządzenia z uchwytem na nabój, przeznaczone wyłącznie do strzelania ślepymi nabojami oraz do wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji czynnych lub pirotechnicznych naboju sygnalizacyjnych nie zostały uznane za broń palną na podstawie dyrektywy 91/477/EWG, muszą one zawsze być zgodne ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Kontrole zgodności ze specyfikacjami technicznymi

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby urządzenia, o których mowa w art. 1, podlegały kontrolom w celu ustalenia ich zgodności ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku.
2. Państwa członkowskie współpracują ze sobą przy przeprowadzaniu kontroli, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 3

Wymiana informacji

Państwo członkowskie przekazuje innemu państwu członkowskiemu, na jego wniosek, wyniki kontroli przeprowadzonych przez to państwo zgodnie z art. 2. W tym celu każde państwo członkowskie wyznacza przynajmniej jeden krajowy punkt kontaktowy, który będzie przekazywał wyniki tych kontroli, oraz podaje Komisji dane kontaktowe tego punktu.

Artykuł 4

Przepisy transponujące

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 17 stycznia 2020 r. Niezwłocznie informują o tym Komisję.

Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽²⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 stycznia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Specyfikacje techniczne dotyczące urządzeń, o których mowa w art. 1

1. Urządzenia te spełniają następujące wymagania:
 - a) są zdolne do wystrzeliwania pirotechnicznych nabojów sygnalizacyjnych, wyłącznie jeżeli przy wylocie ich lufy zamocowano adapter;
 - b) mają wewnątrz na trwałe zamocowany mechanizm, który uniemożliwia wystrzeliwanie naboju wypełnionych pojedynczym lub wielokrotnym ciężkim śrutem, ciężkimi kulami lub ciężkimi pociskami;
 - c) są przeznaczone do stosowania nabojów znajdujących się w wykazie w tabeli VIII tabel wymiarów nabojów i komór (ang. *Tables of Dimensions of Cartridges and Chambers*, TDCC) ustanowionych przez Stałą Międzynarodową Komisję ds. Znakowania Broni Strzeleckiej (ang. *Permanent International Commission for the Proof of Small Arms*, C.I.P.) i zgodnych z wymiarami i innymi normami tam zawartymi, w wersji, w której tabela ta ma zastosowania w chwili przyjęcia niniejszej dyrektywy.
2. Urządzenia nie mogą zostać zmienione za pomocą zwykłych narzędzi w urządzenia do miotania śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania palnego materiału miotającego lub w urządzenia, które mogą zostać przerobione na takie urządzenia do miotania.
3. Wszystkie istotne komponenty urządzeń nie mogą być dołączane ani używane jako istotne komponenty broni palnej.
4. Lufy urządzeń nie mogą być usuwane ani zmieniane bez znacznego uszkodzenia lub zniszczenia urządzenia.
5. W przypadku urządzeń z lufą o długości nieprzekraczającej 30 cm lub których całkowita długość nie przekracza 60 cm, urządzenie zawiera niemożliwe do usunięcia przegrody wzdłuż całej długości lufy, które uniemożliwiają przejście przez lufę śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania palnego materiału miotającego i zostawiają wolną przestrzeń przy wylocie lufy nieprzekraczającą 1 cm długości.
6. W przypadku urządzeń, które nie są objęte zakresem pkt 5, urządzenie zawiera niemożliwe do usunięcia przegrody wzdłuż co najmniej jednej trzeciej długości lufy, które uniemożliwiają przejście przez lufę śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania palnego materiału miotającego i zostawiają wolną przestrzeń przy wylocie lufy nieprzekraczającą 1 cm długości.
7. W każdym przypadku, niezależnie od tego, czy urządzenie jest objęte zakresem pkt 5 lub pkt 6, pierwsza przegroda w lufie jest umieszczana jak najbliżej za komorą urządzenia, przy jednoczesnym zachowaniu możliwości ujścia gazów przez otwory wylotowe.
8. W przypadku urządzeń przeznaczonych wyłącznie do strzelania ślepymi nabojami, przegrody, o których mowa w pkt 5 lub pkt 6, całkowicie blokują lufę z wyjątkiem jednego lub kilku otworów wylotowych w celu ujścia ciśnienia gazu. Ponadto przegrody całkowicie blokują lufę w taki sposób, aby nie można było wystrzelić gazu z przodu urządzenia.
9. Wszystkie przegrody mają charakter trwałe i nie można ich usunąć bez zniszczenia komory lub lufy urządzenia.

W przypadku urządzeń przeznaczonych wyłącznie do strzelania ślepymi nabojami, przegrody wykonane są w całości z materiału odpornego na cięcie, drążenie, wiercenie lub szlifowanie (lub dowolne podobne czynności) oraz o twardości wynoszącej przynajmniej 700 HV 30 (według skali twardości Vickersa).

W przypadku urządzeń nieobjętych akapitem drugim niniejszego punktu przegrody wykonane są z materiału odpornego na cięcie, drążenie, wiercenie lub szlifowanie (lub dowolne podobne czynności) oraz o twardości wynoszącej przynajmniej 610 HV 30. Lufa może mieć kanał wzdłuż swojej osi, aby umożliwić miotanie z urządzenia substancji drażniących lub innych substancji czynnych.

W każdym przypadku przegrody te uniemożliwiają dokonanie następujących zmian:

- a) utworzenie lub rozszerzenie otworu w lufie wzdłuż jej osi;
- b) usunięcie lufy, z wyjątkiem sytuacji, w których w wyniku usunięcia lufy szkielet lub komora nabojoowa urządzenia zostają pozbawione możliwości funkcjonowania lub sytuacji, w których integralność urządzenia jest w taki sposób zagrożona, że nie może być ono wykorzystywane jako podstawa broni palnej bez znaczącej naprawy lub dodania komponentów.

-
10. Komora naboju i lufa są przesunięte, przechylone lub rozłożone w taki sposób, aby uniemożliwić ładowanie amunicji w urządzeniu lub wystrzelenie amunicji z urządzenia. Ponadto w przypadku urządzeń typu rewolwerowego:
- a) otwory bębna pełniące funkcję komory naboju są zwężone z przodu w celu zapewnienia, by kule były zablokowane w komorze;
 - b) otwory te są przesunięte w stosunku do komory.
-